

описанный заплатилъ, всѣ sprawy вышей поменены—листы, записы, привилее, декрета, фундуше, которые еси при себе задержалъ, у суду головного положилъ еси, вернулъ и во-всемъ се на жалобу отца архимандрита и капитулы монастыра печерского киевского усправедливилъ. Пясанъ у Новгородку рову Божого нароченя тысяча шесть сотъ шестнадцатаго, мѣсяца августа двадцать осмого дня.

Янъ Протасовичъ писарь.

(Съ копіи, хранящейся въ Архивъ Греко-уніатскихъ митр. при св. Синодѣ, подъ № 3346.)

XXXII.

Королевскій декретъ по дѣлу между кіевскими мѣщанами и уніатскимъ священникомъ Іоанномъ Юзефовичемъ о правахъ на Воскресенскую церковь въ Кіевѣ.

1616 г. мар. 1.

Zygmunt trzeci z łaski Bożey król Polski, wielkie xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanckie et. caet. y Szwedski, Gotski, Wandalski dziedziczny król.

Wszem wobec y każdemu zosobna komu to wiedziec należy oznaymuemy. Iż gdy był do nas y sądu naszego mandatem naszym pozwany ociec Joan Jeszefowicz, swieszczenik bywszy woskresienski a teraznieyszy wasilewski i wozd-wizenski nahorski kiiowski z osoby y ze wszystkich dobriego na załobę y правне popieranie instigatora naszego z delaciei mieszczan naszych kiiowskich sławetnych Filona Kozicia, Jaska Subota, Wasila Szoski, iako starszych paraffianow y inszych sąsiadow ich przybieżan iako fundatorow cerkwi Woskrzeszenia Christusa w miescie naszym kiiewskim, o to, iż on będąc z pewnych y sluszných przyczyn od pomienoney cerkwi Woskrzeszenia Christusa oddalony y ne mając iuż do

ney żadnego prawa, słuszności y należności ważeł się u nas sobie przywilei za złem przed nami udaniem otrzymać na pomienioną cerkiew Woskrzesienską, nie przestawiając na dwóch cerkwiach nagornych, ale ieszcze y trzecią cerkiew w mieście kiiowskim mieć chcąc Woskrzeszenia Christusa przeciwko prawu y constitucyjom seymowym, iako o tym pozew zamykając w sobie taxę win y szkod tysiąc złotych polskich szerzey y dostateczniey obmawia. Na roku tedy dzisiejszym relacyiach naszych własnych po uznaniu przez sąd nasz assessorski tu u sądu naszego stronie pozwanej forum y po dalszym postępku, gdyż powodowie o skasowanie y zniesienie przywileiu naszego pozywiają, a rossądek o przywileiach tylko sądowi naszemu należy, a ktemu że pozwany sam wdał się w tey sprawie przed podwoiewodzem kiiowskim za appellacyą od sądu naszego assessorskiego przez stronę powodowa do nas wyniesioną: strony przerzeczone powodowa przez sławetnego Jwana Skascinskiego, mieszczanina y poslanca swego, a pozwany sam oczewiste przed nami stanowszy tego roku pilnowały; gdzie powodowa tey spawy swey przeciwko pozwanemu popierała, a pozwany powiedział, że ta cerkiew Woskrzesienska w mieście naszym Kiiowie leży, zaczym podawanie iey nie komu inszemu tylko nam samym należy, y słusznie on przywilej na tę cerkiew od nas uprosieł, na co pokladał od oycy Metropolity Kiiowskiego list podawania, który za przywileiem naszym onego na tę cerkiew uwiązał y onemu podał. A co się tknie drugich dwu cerkwi gornych Wozdwiżenia y świętego Wasila z podawania naszego, powiedział, iż za consensem naszym ustąpił synowi swemu y zrzekł się s prawu swego, gdyż te cerkiewki ne mają żadney parafiey, ale tylko są iako kaplice, w których pewnych dni do roku w niektore święta liturgia i odpusty odprawuią. A iż tam mieszczanom Paraffianom podawanie albo jus patronatus na te cerkwie nie należy, prosieł aby ta sprawa do oycy Metropolita na rossądek była przez nas odesłana. Przeciwko czemu powodowie powiedzieli, iż ta cerkiew na placu a grun-

cie przez paraffiany mieszczany dla niey kupionym zbudowana iest, y zdawna mieszczanie paraffianie w podawaniu tey cerkwie byli, y onim jus patronatus wlasnie należy, na co pokladali kupno attestaty e obywatelow woiewodstwa kiiowskiego y urzędu mieyskiego kiiowskiego, y ten syn pozwanego Mosiey Iwanowicz nie iest lat dorosłych, który chwaly Bożey dla mlodości swey w tamtych drugich cerkwiach odprawować nie może, ale sam że ociec przeciwko prawu popolitemu onemi zawiaduie. A zgoła prosieli, aby oni byli przy podawaniu tey cerkwie zachowani, a przywilej pozwanego u nas za zlem udaniem otrzymany zniesony był. My z radami naszymi przy boku naszym siedzącemi wysłuchawszy obadwu stron controwersiey a bacząc to, iż oboia strona nie dostatecznie wywodzi komu podawanie, albo jus patronatus na te cerkwie zwyż mianowane należy albo służy, przeto my, chcąc mieć lepszą y dostatecznieyszą informatę, albo wiadomość, tę sprawę o ważności przywileiu pozwanego do inszego czasu odlozywszy, odsyłamy strony przerzeczone do wielebneho Metropolity Kiiowskiego, w ten czas kiedy strona stronę do niego przypozowie, aby on bądź z listow, documentow, bądź też od ludzi wiadomych dostatecznie wywiedzial się, w czym podawaniu: iesli przodkow naszych albo tamecznych paraffianow ta cerkiew byla y iesli nam, czyli też paraffianom, czyli też komu inszemu należy jus patronatus, y iesli syn pozwanego Mosiey Jwanowicz, ktoremu pozwany ociec drugich dwu cerkwi nagornych ustąpil, iest lat dorosłych, może li chwale Bożą odprawować. Co gdy przerzeczony ociec Metropolita uczyni, tedy on sprawę ze wszystkim w zamkniouy rotule do nas odeszle. Na co obiema stranom przed nami znowu stanowić się y tey spawy dalei popierać, a rossądku naszego w samey glowney sprawie sluchać czas y rok zawity zachowuiemy y naznaczamy u szesci niedzielach po odprawieniu przez wielebneho Oyca Metropolita Kiiowskiego tey inquisitioney, zachwiąć mocą tego decretu naszego. Co dla lepszey wia-

ry... et caet.. Dan w Warszawie we wtorek po niedzieli suchey bliskiey Roku Panskiego tysiąc szest set szesnastego.

(Из рукописной книги—Acta decretarum—хранящейся въ Центр. Архивъ Царства Польскаго.—Lit. Q. Z. № 71 л. 64—66.)

Примѣч. Рѣшеніе короля, по которому споръ между кievскими мѣщанами и униатскимъ священникомъ Іоанномъ Юзефовичемъ предоставленъ былъ на разсмотрѣніе униатскому митрополиту Рутскому,—для первыхъ равносильно было полному отказу. Это обстоятельство, можетъ быть, и было причиною трагической смерти Юзефовича, казненаго козаками чрезъ отсѣченіе головы. (Докум., касающіеся церкви св. Василя въ Кіевъ, въ Кіев. Епар. Вѣд. за 1873 г. № 17). Упоминаемый въ документѣ сынъ Юзефовича Моисей, послѣ несчастной смерти своего отца, оставилъ унию и при содѣйствіи православныхъ введенъ былъ во владѣніе кievскою церковію св. Василя, находившеюся въ подаваніи униатскаго митрополита. (Ibid.)

XXXIII.

Письмо кievо-печерскаго архимандрита Елисея Плетенецкаго къ виленскому воеводѣ Яну Ходкѣвичу съ просьбою о возвращеніи печерской обители двухъ сель, пожертвованныхъ ей предками означеннаго воеводы.

1617 г. декабр. 23.

Jasnie wielmożny miłościwy Panie woiewoda Wilenski, Panie Panie nasz miłościwy.

Naynizszy pokłon y ustawiczne modlitwy nasze w laskę Wielm. waszey, naszego miłościwego Pana, jako naypilniey oddawszy: zdrowia dobrego y nawszem z błogosławienstwem Bożym powodzenia szczęśliwego uprzeimie W. M. naszemu miłościwemu Panu życzymy y Pana Boga prosimy.

Z pobożności wielkiey za zbawienie swoje y wszystkiego Rodzaju swego, świętey pamięci przodkowie wielm. w., z obfitości swych ziemnych, Bogu na ołtarz monasterza Pieczar-